

Kırmadan Sevmek

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 24 Ocak 2014

Bu kadar yakinken nasıl da uzaksınız...

Sizi yakinen duyumsadığım zamanlar nasıl da koşa koşa gelirdim onca mesafeyi aşip. Demek ki kalplerimiz yakınmış o zamanlar.

Anne olup olmamanız hiç mi hiç önemli değil, varsın kalbiniz dolu olsun. Benim de kalbim dolu ama yeriniz ayırılır; hep öz annemle eş tutmuşumdur sizi.

Zaten asla inanmadım anne olmayıp da anne sıcaklığını bilmenin ve hissetmenin mümkün olmadığına.

Ah, şu sessizliğiniz yok mu... Ya, bana ne demeli... Nasıl da sığınırım o kaplumbağa kabuğuma biçare kaldığım zamanlar. Ama siz iyi bilirsiniz ki; kalp sesim yirmi dört saat yayındadır. Ve hep aynı kanala ayarlıdır, dinleyen olsun olmasın...

Bıkıp usanmadan konuşabilirim ya da konuşabilirdim yanınızda, dinlediğinize inanıp... Bilirsiniz hassasiyetimi ara sıra kanatsanız da içimi... Aldırmaz görünsem de sonra çıkar acısı zira geç intikal eder bana bazı şeyler.

Ve her bir kelimeyi kazırım kalbime. Dedim ya; zihnimle kalbim bir türlü ortak yayın yapamadı gitti. Önce zihnim kayıt eder sonra devreye girdi mi kalbim, mütalaaya başlarlar durmaksızın...

Ne yazık ki; ne kadar uğraş versem de bu güne değin kimselere yaranamadım gitti. Özellikle yakın çevremdekiler... Uzaktaki yabancılar bile hak verirken bana, hep eleştirilmişimdir yakınımdaykiler tarafından. Biliyorum; hiçbir zaman prototip olamadım gitti. Kısaca türümün ve neslimin tek örneğiyim: Hani, şu evrim geçirmemiş insan örneği. Benim evrimim başka türlü gerçekleşti ömrüm boyunca. Zaten kimselere benzemek asla seçimim olmadı. İyiyim ben böyle, seviyorum kendimi.

Ama nedense, tarafınızca sayısız kere kıyaslanmışım gözünüze girenlerle. Dolaylı ya da dolaysız binlerce kez yaşadım bunu. Benim ideallerim ve rakibelerimin kazanımları. Hayır hayır, ben kimseyle rekabet altında değilim, sadece tarafınızca geliştirilmiş bir olgu bu ve tabii ki günümüz toplumunun beklentileri yönünde.

Sayırsız beklenti, sayısız yasak ve adab-ı muaşeret kuralları...

Sayırsız itham...

Sayırsız eleştiri...

Sayırsız densizlik gözlemlediğim...

Ah, řu sessizliğim yok mu... Kırmamak, karşı gelmemek adına takındığım o sıkıcı ruh hali...

Bazı şeyler bende kalsın hatta çok şey. Zira size duyduğum sevgi ve sayđı engel olmakta bazı şeylerin dile gelmesine.

En başta da belirttiğim gibi, mesafeler asla sevmeye engel değildir. Yeter ki aynı gönül dilini konuşalım. Yakınken uzak olmak ne denli mümkünse, insan uzakta olsa bile kendini çok yakın hissedebilir. Pek çok şey gibi, mesafeler de teferruattan öte bir anlam teşkil etmemekte. Sevmenin sonu yok ki...

Kırmadan sevmek bir sanat olsa gerek.

Zira bir kere kırılınca kırık parçalar kolay kolay bir araya gelmiyor.